

Kulturministeriet støtter især projekter for uorganiserede idrætsudøvere og for befolkningsgrupper med særlige behov (TRIM, Idræt om dagen, handicapidræt). Dertil kommer, at idrætsforskningen er et område, der i de senere år er væsentligt opprioriteret, idet der er sket en mere end fordobling af tilskuddet.

4. Regeringens idrætspolitik

Idrætten kan opdeles på flere måder, f.eks. idræt i ideelle foreninger over for forretningsbaseret købeidræt, idræt som fritidsaktivitet over for professionel, erhvervsmæssig idræt eller idræt som kulturelt fællesskab over for individuel præstationsforbedring. Et kommercielt idrætsmarked er ved at trænge ind på aktivitetsområder, der tidligere lå i foreningsregi.

Den foreningsorganiserede idræt er den kulturelt mest betydningsfulde. Traditionen for foreningsdannelse er en væsentlig del af det danske demokrati og en del af grundlaget for vort velfærdssamfund. Foreningerne varetager en række opgaver, som i visse andre lande varetages af offentlige myndigheder eller markedet.

Idrætsudøvelse er en dannelsesproces, hvor personlige kropslige erfaringer gennemleves inden for en given idrætskulturs normer og idealer. Både de kropslige og de følelsesmæssige sider af vores personlighed har betydning for vores identitetsdannelse. Idrætten kan være målrettet præstation og hård konkurrence, men grundlæggende er idrætten for de fleste idrætsudøvere en mulighed for at afprøve sig selv i kampen og legen som del af fællesskabet.

Den danske foreningskultur bør fortsat spille en afgørende rolle i formidlingen af værdier som selvstændighed, demokrati og ansvar, ikke mindst over for ungdommen. Foreninger og klubber rummer vigtige muligheder for udviklingen af demokrati som livsform, og de styrker værdier som engagement, ansvarlighed og kulturelt fællesskab. Derfor er det også vigtigt, at foreningernes autonomi ikke antastes, på trods af at en stor del af foreningernes ressourcer grundlag tilvejebringes af det offentlige. For børn og unge er det meget betydningsfuldt at lære, at de på demokratisk vis kan organisere sig og derved skabe rammer for deres udfoldelse. Børn skal have aktive muligheder som alternativ til stillesiddende tv-kiggeri. Det er regeringens opfattelse, at børn og unge bør inddrages i foreningernes beslutningsprocesser på et tidligere alderstrin end de 18 år, som er det almindelige i dag.

Den store stigning i tildelingen af tipsmidler til idrættens hovedorganisationer har forrykket balancen mellem de lokale foreninger og de regionale og nationale organisationer. Tilskuddene på det centrale plan er steget mere end de kommunale tilskud til de lokale foreninger. I forbindelse med den debat, der har været i efteråret, har der dog ikke i almindelighed været udtrykt noget behov for, at organisationernes tipsmidler overføres til de lokale foreninger.

Idrættens organisationer må i det internationale samarbejde vedkende sig deres demokratiske traditioner og arbejde aktivt for idrættens udvikling som en kulturel og demokratisk faktor, og for en åben og demokratisk ledelsesform inden for internationale idrætsorganisationer.

Idrætten har altid været internationalt orienteret, fordi den lægger op til konkurrence på alle planer. Den har altid været en vigtig del af indholdet for mellemfolkelig udveksling. Inden for de senere år er der imidlertid også opstået en international idrætspolitisk dagsorden, der ikke mindst inden for EU sætter rammer for idrættens vilkår.

For den danske idrætsmodel er den internationale scene en stigende udfordring. Den er en positiv udfordring til vores eget system, fordi den kan skabe nye og bedre regler for idrætsudøverne som arbejdstagere, jfr. Bosman-sagen. Men internationaliseringen kan også udgøre en trussel mod den danske idrætsmodels kulturelle mangfoldighed, når den opstiller regler og systemer om økonomiske forhold, som ikke tager hensyn til den særlige danske foreningsmodel.

Internationalt står den danske foreningsmodel som et eksempel på, hvordan demokrati kan etableres med lokal forankring og netværk, hvor gensidighed og respekt for andre mennesker er bærende. Idrætsorganisationer er allerede i dag involveret i projekter i samarbejde med østeuropæiske lande og udviklingslande, hvor vores erfaringer med foreningsliv bliver givet videre. Dette er en indsats, som fortsat bør støttes.

Internationalt er eliteidrætten i høj grad kommercialiseret og medieindflydelsen voldsom. Tv-rettigheder kan handles uden hensyn til nationale interesser i at kunne følge kampe, hvor landets egne idrætsfolk medvirker. Det er en uacceptabel situation, og regeringen støtter Europa-Parlamentets ønske om at begrænse betalings-tv-stationers mulighed for at udnytte eneret til at transmittere vigtige sportsbegivenheder.